

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY

S

TÖBB EGYESÜLETEK ÉS TÁRSULATOK HIVATALOS LAPJA.

Megjelen hetenkint kétszer:
CSÜTÖRTÖKÖN és VASÁRNAP.
Előfizetési díj: egy évre 8 frt. — fél évre 4 frt.

Felolós szerkesztő s kiadó-tulajdonos:
Bánóczy Ferenc.
Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Kovácsutca 380. sz. Raddaház.

Hirdetések díja: 4 hasábos garmond sor 5 krajczár.
Bélyeg díj: minden beigtatás után külön 30 kr.
Nyilttér soronként 12 kr. o. é.

Meghívás.

Az unghmezei gazdasági egy-
let egyik alelnöki hivatala megüresedvén, en-
nek választás útján betöltése, valamint több
sürgős ügyek tárgyalási intézkedés szükségel-
tetik, mi okból a fenn jelelt gazdasági egylet
tagjai a f. hó 31-ik napján délelőtti 10 órakor
az unghvári korona vendéglőben tartandó köz-
gyűlésre tisztelettel meghívhatnak.

Kelt Iskében jan. 18. 1865.

Id. HORVÁTH GÁBOR,
egyleti elnök.

Néhány szó a kassai állandó magyar színészet érdekében. *)

Kassa, 1865. jan. 15.

Néhány év előtt egy helybeli kitűnő ha-
zánkfia pendíté meg a magyar színészet állan-
dóságának nagy eszméjét, — mindenki tudja
ezt, — mindenki ismeri, mindenki tiszteli ezen
nemes férfit!

Az eszme elhíttetett, — termékeny földbe
hullott az elvetett mag, — számosan siettek
áldozni fillérekkel, — a kassai felsőma-
gyarországi magyar színészet állan-
dósítva lőn, — s csupán azt kell fájla-
nunk, hogy ezen állandóság nem egészen
azon irányban fogatosított, melyben azt
számosan óhajtottuk volna.

Mindenekelőtt kívánatos, — hogy a szín-
házi választmány vagy bizottság, melyre a
kassai magyar színészetnek állandósítása, — a
befolyt összegek kezelése, a szerződött szín-
társulat segítése, s ennek belservesése érde-
kében befolyás bizva van, eddigi sáfárkodá-
sáról most, s jövőre időszakonként, vagy he-
lyesebben minden színidény végeztével, a nagy
közönségnek kellő felvilágosításokkal szolgál-
jon, illetőleg a megalakulás első mozzanatain
kezdve, folytatólag tegyen működéséről s an-
nak sikeréről, — jelen lapok hasábjain — ki-
merítő jelentéseket, hogy így egy részről min-
denki, ki a magas cél eléréséhez fillérei-
vel adózott, — kellő megnyugtatóban részesül-
hessen, — úgy más részt e nemes cél eme-
lésére mások is ösztönöztesse.

Nem kétkedem, miként e lapok tisztelt
szerkesztője, szívesen nyitand lapjában tért az
ily jelentéseknek, **) — s meg vagyok győ-
ződve, miként a színházi választmány csak
azért késett eddig is jelentéseivel, mert nem

*) Meglévén arról győződve, hogy a felsőmagyar-
országi nemzeti színészet állandósítása általánosan köz-
ügynek tekintetik, még azon esetben is szívesen nyi-
tunk tért lapunk hasábjain ezen ügy komoly megvita-
tására, ha az illető cikkírók nézetei a miénktől teljesen
eltérők, — s minthogy csekély észrevételeinket annak
idejében mi is megteendjük, a hozzánk beküldött s e
tárgyra vonatkozó értekezéseket, közbeszólás nélkül
közöljük.
Szerk.

**) A legszívesebben.
Szerk.

volt helyi magyar lap, melyben ezeket a cél-
nak megfelelőleg közzé tehetné volna.

Midőn azt mondom, hogy a helybeli ma-
gyar színház állandósítása nem egészen a szá-
mosak által óhajtott irányban létesített, —
korántsem akartam a színházi választmány
erélyét, — hazafiságát, s önzéstelenségét két-
ségbe vonni; s kiválólag az ez évi színidényt
megelőzőleg tett azon határozatát, mely szerint
Kassára nem csupán drámai de operai
személyzet is szerződtessek, — akarom jelen
soraim alapjául felvenni. —

Kétségtelen, miképp az operai előadások
legtöbb esetben nagyobb számú közönséget
csóditenek, ámde tekintve az előadható dalmít-
vek csekély számát, — tekintve azon elvitáz-
hatlan tényt, mely szerint ugyan azon dalmít-
nek már második előadásánál is a közönség

tetemesen gyérülni szokott, tekintve végre az
ezen előadásokkal egybekötött aránytalanul
magas kiadásokat, — biztosan állíthatom, hogy
az opera Kassán, — hol a színház látogató
közönség minden előadásnál mindig csak egy
s ugyanaz, — csupán és egyedül a drá-
mai előadások hátrányára tartathat-
tik fen.

Szerintem a kassai magyar színészet ál-
landóságának célja mindenek előtt és minde-
nek felett a magyar nyelv terjesztése,
— ennek eszköze pedig nem az operai, ha-
nem kétségtelenül a drámai előadásokban
keresendő, — s legtöbben kik ezen állandósi-
tás sikerítéséhez adóztak, — ezt csak is a
fennebbi cél elérése reményében tevék. —

(Folyt. köv.)

A kassai kereskedelmi- és iparkamara jelentése,

melyet a vásárvám-tariffák rendezése tár-
gyában f. hó 5-én a nm. magyar kir. Helytartó-
tanácshoz felterjesztett.

(Vége.)

De míg ez megtörténik, mint itt fent már tárgyal-
tatott, a bajon mielőbb segíteni is szükség lévén, e ka-
mara /- alatti mellékletben oly tervezetet készítet, mely-
ben egyrészt a gyakorlat szerinti vásárvám-tételeit és a
közönség érdekeit is lehetőleg tekintetbe vette, más-
részt pedig, és különösen a vásárvám-gyakorló leg-
népesebb községek, többnyire legjobban egymással
összhangzó s így legigazságosabbnak is látszó árszabá-
lyait, tekintettel népességük száma arányára, valamint a
rendelet szerinti 3 osztályba való czélszerű sorozatnak

olvára, mindazon esetben, zsinormértékül használta, hol
az igen szétágazó gyakorlatnak eleget tenni nem lehet-
ett. Ugy levén meggyőződve, hogy a szándékolt két-
ségtelen közhasznú szabályozást, a közönség kárára
csupán csak azért egészen elejteni nem lehet, mert egyik
vagy másik kis község jelenleg nagyobb vásárvámot
követel, mint nálánál sokkal nagyobb népességű és ter-
jedelmű, következésképen nagyobb jövedelmet is méltán
igényelhető város.

A negyedik kérdésre végtére e kamara
azzal felelni bátorodik, hogy a helyben hagyott vásár-
vám- és helypénz-tariffáknak, mindazon községeknél,
hol e pénz beszedése haszonbérbe nem adatott, minden
haladék nélkül, különben pedig az illető haszonbéri
szerződésekben kikötött idő elmúltá után annyival is
inkább életbe léptetni kellene, mert az e nézetel ellen-
kező, közölt vélemény okát e kamara átlátni nem képes,
más elhalasztási okot pedig a fennforgó körülmények
közt kitalálni nem tud.

Tervezete

a kassai kereskedelmi és iparkamara területére, t. i. Abauj, Torna, Gömör, Szepes, Sáros,
Zemplén, Ungh, Beregh, Ugoesa és Marmaros vármegyék mezővárosaiban, valamint
szabad kir. Kassa, Lőcse, Késmárk, Eperjes, Bártfa és Szeben városokban beho-
zandó általános vásárvám- és helypénz szabályzatának.

Folyó szám	A vásárvám- és helypénz-fizetésre kötelezett tárgy megnevezése	lélek- számig			Észrevétel
		4000	8000	8000	
		III.	II.	I.	
osztály					
krajczár					
1	áruval rakott csónakok lápok, talpak	15	20	25	} a befogott vonó állat száma szerint külön fizet
2	dereglyék	20	30	40	
3	terhes nagy hajók	50	100	150	
4	egy gyalog, járva-kelve cikkeit áruoló egyén	2	2	2	
5	„ lóhátos, cikkeit áruoló egyén	4	6	8	
6	„ taliga (két kerekű)	5	8	10	
7	„ könnyű terhű 4 kerekű szekér	6	9	12	
8	„ nehéz „ 4	10	14	18	
9	minden egyes, szekérbe fogott vonó állat	3	4	5	
10	„ szekér mint kiállított áruhely	10	14	18	
11	oly árus, ki csak egy épület- vagy sátorfalat foglal el	13	17	22	
12	minden más tért foglaló árus, bármit áruljon is	16	26	36	
13	szegleten, vagy kitűnőbb helyen lévő sátor	30	45	60	
14	sütő konyhák	12	16	20	
15	komédiások	12	16	20	
16	apró úgynevezett szuró barom darabja	2	3	4	
17	nagyobb vonó és vágó barom darabja	4	6	8	
18	baromfi (10 darabon felüli csapat)	5	8	10	

} folyó ölenként azon tér 1
□ öletől, melyet szekér,
asztal, sátor, gyékén és a. t.
elfoglal

1 □ öl szerint

Felhívás

Eperjesen egy gőzerőre felállítandó szesz- és élesztőgyár érdekében.

Alólírottak a felföldi ipar emelése céljából, számos hasonló vállalatok előnyeinek okulva, Eperjesen egy gőzerőre felállítandó szesz- és élesztőgyárat kívánnak életbe léptetni, s tervezett vállalatuk sikerésítésére megkívánató tőkét, mely legalább 40,000 a. é. ftot igényel, részvények útján fedezni, és pedig:

- 1) A fennebbi üzleti tőke megszerzése 100 a. é. frtnyi névértékű 400 darab részvény aláírásával fog eszközölni.
- 2) Minden aláíró azonnal az aláírás alkalmával 20%^o; vagy is 20 a. é. frtot fog az ivtartónál — a további 80 frtot pedig a felsőbb helyre felterjesztendő alapszabályoknak hatósági megerősítése s a társulatnak megalakulása után, három hónap alatt a társulati pénztárba befizetni.
- 3) Az építkezésre szükséges, s igen alkalmas és az üzletre előnyös 5122 □ ölet tevő helyiség már is 2400 a. é. forintnyi vételárért kialkudtatott, s a részvénytársulatnak ugyan azon áron át fog engedtetni.
- 4) A gépezet és minden belfelszerelés, mely a legcsekélyebb részletig új és legjobb karban van, s melynek értéke **birólag 23,700** a. é. frtra becsültetett, a Meliorisz-féle 32-ik számú házban fenállott, s habár legjobb eredménnyel működött, de a helyi viszonyoknál fogva hatóságilag beszüntetett szeszgyárból, az ezen szeszgyár készleteinek birói árverés alkalmávali megvételétől 12,420 a. é. frtnyi rendkívüli előnyös áron át fog engedtetni.
- 5) Az építkezés lehető költség kimélessel, s szilárd anyag és alapokon eszközölnetik, s az elkészített tervek szerint, ide értve már a 100 szarvas marhára megkívánató ólak — s a gyári személyzet lakait is, — legfőlebb 12,000 a. é. forintnyi költséget igényel.
- 6) A fenmaradandó öszveg üzleti tőkét képezend.
- 7) Mihelyest 300 részvény aláírva leend, a társulat megalakul, az üzlet megindítatik, s a társulat határozand körülményei szerint, a még hátralevő 100 részvénynek betöltése, vagy a további aláírások beszüntetése iránt.
- 8) Az alapszabályok, építési tervek és egyéb segéd adatok K u b i n y i Aurél, eperjesi ügyvédnél megtekinthetők, az aláírások pedig ugyan annál, és K u b i n y i Albert, Tahy László, Noszticzius Károly, és P a p p Kálmán uraknál bezárólag f. év január utolsó napjáig eszközölnhetők.

Eperjesen 1865-iki jan. 1-én.

KUBINYI AURÉL
s. k.

KUBINYI ALBERT
s. k.

A szlávok általános jellemvonása.

(Folytatás.)

A hitről való hármás dogma egy legmagasabb istentől, egy bukott lélekről, s a lélek halhatatlanságáról megkülönbözteti elkölési tekintben a szlávokat a sok isten imádó görögöktől (polytheisták), az isteni lényeknek egész tömegét hívő keltáktól (pantheisták), s a vallástalan ural törzsektől. Ezen dogma szolgál egyszerűsmind társadalmi s politikai életüknek alapkövéül. A szlávok őshite a kinyilatkoztatás minden befolyásától érintetlenül hagyva, tiszta egyszerűségét örökké megőrizhette volna ugyan, hanem egyuttal terméketlennek kelte lennie, s képtelennek bármimemű önjelölésére. A mythologiák isten s emberek közt mindig bizonyos összefüggést hagynak gyanítani. Az összes bölcsészetek akkép erednek, miszerint ezen összefüggést meg akarják magyarázni, s ennél fogva a mythológiából kell eredniök. Az indiai, görög, s a legrégebb bölcsészet bármelyikének mindig azon célja volt, hogy azon talányt oldja meg, mely a való vagy valónak tartott kinyilatkoztatás által tetetett föl. A szlávok nem használtak ily mysteriumokat; e nép lelke nem e téren működésre volt hivatva; ez okból nem keletkezhetett nálok bölcsészet. Vallásuk is inkább vélemény mint hit volt; vallásos nézetök volt ugyan, de nem vallásos szavok, oly szavok, mely magasabb igazságokat nyilvánít, s mint egy magasabb hatalomtól lelkesítette cselekszik. Soha sem tudott e nép ugyan egy véleményben megegyezni, soha egy egyedüli általános ösztönt követni, pl. valamely nagy közös vállalatba fogni, melynek messzeágazó, titkos célja volt. Ez volt egyszerűsmind oka, hogy soha sem valának hódítók, s hogy ezen népek közül, még mielőtt keresztényekké lettek volna, egy sem volt harczias, egy sem volt képes hadat állítani, sem messze terjedő tervet véghezvinni. A hódító barbár tömegeket tudniillik mindig egy magasabb vallásos eszme vezeté, a középkor krónika írói s az újabb tudósok ezen tényeket egész másképen magyarázzák. Az első a keleti s nyugoti gothok királyait, sőt magát Attilát és Dzsingiz-Chant is tévelygő kalandoroknak, vállalkozó lovagoknak tekintik; az utóbbiak mindent személyes érdekeknek, anyagi szükségnek, a vezérek hódítási vágyának, a népek szegénységnek, s éhségnek tulajdonítanak. S mégis elég egy pillantást vetnünk a Normann költészet maradványára, hogy meggyőződünk, miszerint nem közönséges szándék vezeté őket, s hogy mindig bizonyos jóslat, kinyilatkoztatás jelölé meg nekik a meghódítandó királyságokat s országokat. Magok az ural csordák, a pusztító s hitellenek csapatjai e nagy népmozgalom törvényének vol-

tak alávetve. Dzsingiz-Chan pl. maga is, ki ily csordavezetők legtekélyesebb példányául tekinthető, csak akkor ment a pusztába, miután a földgömb egy részét elpusztítá, s csak a hegyek közé történt több napi visszavonulása után hirdeté magát a világ megbosszúlójának, a vétköz nép megbüntetőjének. Miután így a szlávok semmi természetfölötti hatalmat el nem ösmertek, nem is cselekedhettek tömegesen azoknak befolyása alatt; vallásuk az istenség s emberek közti közvetlen köteleknek nem kívánt papságot, nem hierarchiat. Az összes görög, kelta, s skandináv népeknél a királyok valamely istenség vagy egy hatalmas lélek fainak, vagy különösen pártolt barátainak tekintettek. S ezen alapult nálok a királyi hatalom s az aristocratiának hatalma. A szlávok a társadalmukban létező kasztok megnevezésére sem bírtak szükséges nevekkel; a szabadalmazott osztályok nevei nyelvtükben idegen eredetűek. Ép így szolgáltság sem keletkezhetett nálok, mert ehez az utnak meggyőződése a szolgafölötti erkölcsi felsőbbségnek okvetlen kelléke. Hadifoglyaikkal szeliden bántak, váltásdíj fejében szivesen engedék szabadon, sőt rövid tartózkodás után, e nélkül is részesíték a polgárzat minden előnyének élvezetében.

(Vége következik.)

Gazdálkodjunk.

II.

(Folytatás.)

Itt félbeszakítá az öreg a beszélőt és mondá: Ön számúzná a hasznost a világból?

Koránsem uram, — felelé emez — mert érzéki természettel bírnok, s azért ezen okból szükségünk van a hasznosra, az állatok is azt keresik, a mi nekik hasznos, és közönyösök az iránt, a mi őket nem csillapítja, vagy kőjükre nem szolgál. — Az állatoknak, valamint az isteni szabadságot nem élvező embereknek sejtelmök sincs az igaznak, jónak és szépnek szeretetéről, s arról, hogy minden földi javakat meg lehet vetni ezen fenséges eszméért; — csak az becses elöttök, a minék valami haszna van, — de az ember ne maradjon állat, — mi isteni eredetűek vagyunk — de épen ez az, mit az önkény gyűlöl, mert ez maga akar istenségnek hivatni, maga akar uralkodni; semmi magához hasonlót maga mellett el nem tűr, semmi fensőbbet maga mellett el nem szenved, azért elfojtja az isteni szikrát, — lelán-csolja a tett-erőt, — gátot vet a felfelé haladásnak, hova ösztönszerűleg vágyik a lélek — a göröngyhöz tapad a lélekerő — müiparrá aljasul minden, — s minden oly erőtlen, oly gyarló, magában hordja az enyészet magvát. Ön úgy látszik — mondá az ezredes — saját hona szempontjából itéli a világot, s feledni látszik, hogy nem

TÁRGA.

Kaukáz.

A sors verőfényes napok közt üzött el
Oh déli szép hegység tőled, de ott leszek
Még egyszer, hogy soha elne felejtselek;
Miként szülőföldem dalát, oly örömmel
Szeretem a Kaukáz.

Ifju valék mikor elvesztém anyámat,
De a rózsás alkony ha leszállt, e pusztá
Ama kedves hangot vissza-visszasugta;
Azért kedvelem ön ama bérczítáját.
Szeretem a Kaukáz.

Köztetek hegytetők ah! mi boldog valék,
Öt éve sóhajtók szüntelen felétek;
Ah isteni szemek szemembe ott néztek,
És e tekintettől szívem mostan is ég. . .
Szeretem a Kaukáz.

(Lermontov után oroszából.)

KAPOSI.

A kassai nagy napok.

Történeti beszély

P. Szathmáry Károlytól.

(Folytatás.)

III.

Jutalom és büntetés.

— Nos, mi történt? — kérdi karját a roskadozó-
éba öltve. Bizonyosan valami kitüntetés a fejdelem
által?

— Ne is kérd! A méreg és szegény megöl. Nem

tudom kik és hogyan főzték ki. A fejdelem kinevezett
udvari kapitánynak. — Ez az a nagy szerencsétlenség?

— Ha csak ennyi volna! De egyszerűsmind ajánl-
kozott násznagyul a Hagymási Margittal tartandó laka-
dalmamra!

— Lehetetlen! kiáltja Kátai a terve sikere által
felidézett mosolyt alig folythatva el.

— Mily szegény; tönkre vagyok téve; meg va-
gyok semmisítve!

— Azt már nem látnám miért? Hagymási Margit
oly szép és szelid leány, hogy hűgödon kívül ritkítom
párját Erdélyben.

— De hát Magyarországon? — kérdi Bocskai je-
lentékeny tekintettel.

— Azon kívül dús gazdag — mond Kátai, ez el-
lenvetésre nem ügyelve.

— Mit nekem a dúsgazdagsága? Ki pótolja-e mind
az Margitom egyetlen pillantását? . . No hiszen most
gyönyörű dilemmába jutottam. Az öreg Hagymási jelen
volt s jóváhagyólag mosolygott reám. Tehát ő, sőt talán
a leány is tudja már. Miként vonuljak vissza becsület-
tel? A fejdelem azt hiszi, hogy én tettem előlépéseket.
Már most a botrány kikerülhetlen. . . És pedig vissza-
lépek, ha hétfőjű sárkány áll is utamba, én Margitomhoz
hűtlen nem leszek soha.

— De hát ha ő az találna lenni? — kérdi Kátai.
A leány könnyű portéka barátom.

— Az lehetetlen! — mondja Bocskai nagy sze-
meket meresztve. Előb hiszem, hogy ég, föld össze
omlik, hogysem ő hűtlenül váljék hozzám.

— Haha! Nagy, igen nagy hit barátom. Sok nő
szegte már szavát s a föld mégis előbbi sarkában van.
Eljöttünk óta Váradról, már néhány hónap mult s azt
hiszed egy fiatal leány ki teli élet, tele tüzzel, egy fél-
éven át csupán sóhajtásokkal táplálkozik?

— A gonosz büjt beléd, hogy ez angyalt bizonyí-
tékok nélkül ekként vádolhatod?

— Nem barátom. Jer ide egy oldalszobába, hol
kémsemek nem kísérnek; s befogod látni, hogy nem

gonoszság, de a legtisztább barátság mondatja e szava-
kat velem.

Bocskai izgatottan vont a szobájába barátját.

— Beszélj! — kiált a mint oda beléptek.

— Lassan! Nagyon izgult vagy; a felindulás meg-
árthat. Igyekezzél egy kissé csendesebb lélek és vér-
állapotra tenni szert.

Hisz látod, nyugodt vagyok mond Bocskai, lázas
sietséggel járva le s fel.

— Halld tehát. — A dolog nem új; de betegsé-
gedet nem akartam súlyosbítani a rossz hírrel.

— Csak a dologra; istenre kérék, a dologra!

Ez előtt két héttel megbízott emberem járt Vára-
don s ez számodra egy küldeményt hozott Margittól,
melyet nem láttam tanácsosnak még akkor átadni.

Ezzel egy kis dobozkat vont elő s átnyújtá.

Bocskai reszkette bontá fel azt s egy karszékro-
rogyott.

A dobozban az a drága emlék volt, melyet Var-
kocs Margitnak adott s melyet egykor azáltal oly hév-
vel láttunk ajkaihoz emeltetni.

— Vársz-e még több tanút? — kérdi Kátai.

— Nem, valójában nem! — mondja Bocskai —
kérlek hagyj magamra.

Kátai távozott s az ifjú hosszasan nézte a kis
arany szívet, órákig töprengve azon eszmén, hogy míg
e kis érczdarab századokig tart, hogy lehet, hogy az
emberi szívben hetekig sincsen állandóság?

Az öreg Péter eszméletlenül találta gazdáját a
padozaton.

Lázát újra visszakarta s mire egészsége helyre
állt már saját szülőit ép úgy, mint a Hagymási házat ké-
szülőben látta saját nászára, mely elég csodásan, bár
nem példa nélkül, a vőlegény rovására, — annak minden
befolyása nélkül — tervezetett.

(Folytatása következik.)

minden nép éret meg annyira, hogy az istenséghez emelkedjék, — a sas sem szárnyal mindjárt a fellegek honából a nap közelébe, — a gyermek megvakulna, ha esese mős korában a napba nézne.

Önök igaza volna, ha ezer nyolczszáz hatvan négy év előtt mondaná ezt, de azóta már feljött a nap, s mindenki az égbe néz, s tudja, hogy kit kell imádni, hova kell törekedni, de a setétség emberei önérdékek vastag felhővel takarják el a napot, hogy a népek a nagy setétségtől végkép megvakuljanak, s így aztán úgy sem élvezhetik a napot, megnyugszanak, ha jól laknak, s nincs vágyuk többé, csak sirontuli reményük, — az önkény állfénybe öltözik, fennen hirdeti a világosságot és boldogságot, — s ha a korlátolt észűek közül egyik vagy másik észreveszi, hogy a fény csak köleszöngött, a csillogó kö hamis gyémánt, elnémitja, bolondnak, áruló, s istentagadónak kiáltja ki, — így aztán ítélet napig sem fog megérhetni a nép oda, hova rendeltetése hívja, mindig kiskoru lesz — a földön csuszkaló gyermek marad, kinek nem kell semmi, csak cifra báb — s krampuszszal ijeszteni lehet.

(Vége következik).

Sárosból.

Január 15. 1865.

A Felvidék 3-ik számában „Sárosból“ cím alatt megjelent cikkre, bár számos észrevételeket tehetnék, mert tudomra nem híven festi meggyék viszonyait, — p. o. a társadalmi életet elég élénknek, sőt zajosnak mondja, — a minék én ellenkezőjét tapasztalom, — azonban én ezen apróságokkal bibelődni nem akarok, habár megvallom, kíváncsiságomat nagyon kielégítené az eperjesi levelező ur, ha felvilágosítana, s utba igazítana, hol és miben nyilatkozik ama általa említett élénk sőt zajos társadalmi élet?

A cikk azonban oly kitételt is tartalmaz, mely sokkal fontosabb, s oly természetű, hogy a sárosi közönséget, könnyelművé bélyegzi, s ez által az olvasó közönséget félre vezeti; — a cikk ugyan is azt tartalmazza, hogy „Sárosban“ nagy a luxus, és ez nagy fenakadást eszközöl.

Az olvasó közönség megnyugtására, és az igazság érdekében, kéntelen vagyok ezen kitétel ellen felszólalni, és nyilvánítani azt; hogy fájdalom Sáros megyében látok elég bajt, nyomorúságot, mindenben pangást, zavart, általános elszegényedést, csak luxust nem.

Igaz, hogy a régiebb időkben Sárosmegye azok közé tartozott, melyekről azt rebesgette, talán nem is alap nélkül a közvélemény, hogy nagy fényűzés uralkodik, — de annak régen vége van, mert a bekövetkezett mostoha, méhében vérszt hordó korszak, a fényűzésnek véget vetett, — azok kik az idők viszontagságait jó előre felfogni képtelenek voltak, elpusztultak, — a gondolkozó, s ekép a viszonyokat felfogó része a közönségnek pedig lemondván a fényűzésről, a megszokott, sőt az őt megillető kényelemtől is, gyakran nélkülözések közt, a legnagyobb és dicséretes önmegtartózkodással, igyekeznek megállani a sarat, s megküzdzeni a jelenkor veszélyeivel, melyre maradéknk is csak szomorúsággal fognak emlékezni, — legtekintélyesebb birtokosaink, csendes magányba húzódtak vissza, többnyire mezei gazdasággal foglalatoskodnak, küzdenek az elemekkel, földünk termékeltségével, ebben keresnek, igen okosan, nem csak a vész ellen menedéket, de egyszersmind foglalatosságot, s szórakozást; mi bizonyosan több szórakozást is szerez, mint azon élénk s zajos élet, melyet a cikk eperjesi írója általánosságban, minden bizonyító adatokat mellőzve, előhoz.

A sárosi birtokosok ezen igen helyes felfogása, s a fényűzéstől lett megválása, nem is maradt eredménytelen, mely gazdasági szempontból nem csak érdekes, de a legnagyobb elismerést is érdemli, — az eredményezte a megyében lévő számos kitünően rendezett, s szükségességekkel felszerelt gazdaságokat, melyek tekintve meggyék klimatikus helyzetét, s a föld nem igen kedvező vegyületét, számos esetben, kedvező eredményeket mutathatnak fel, — evvel azonban nem azt akarom bebizonyítani, hogy meggyék birtokosai a bőség és gazdagság előnyeit élvezik, — pedig ez volna természetes következménye, — de csakis azt, hogy a birtokosok nagy részét a viszonyok ezen helyes felfogása képesíti, bevárni a régen várt jobb jövőndőt.

A fentebbiekből látható, hogy Sárosmegyében fényűzés nem létezik, — ha csak a cikkíró Eperjes utczáin szombat és vasárnaponkint felpiperézett büszkén elsuhanó női alakokat, a sárosi luxus jeléül nem veszi, — e tekintetben igazsága lehet az eperjesi levelező úrnak, mert egyes városi nők, sehogyszem akarunk megválni, a pipere-szenvedélytől, — de néhány városi piperebeteg nő nem képviseli a megyét, — már pedig levelező ur Sárosmegye nagy luxusáról irt, a mit is a valóság korlátai közé szorítani kötelességemnek tartám. —

Ujdonságok.

* Kassa város kapitányi hivatala legközelebb egy rendeletet adott ki, mely szerint a háztulajdonosok semmiféle idegennek telepedési engedély nélkül — szállást kibérelni nem engedhetnek.

-r- A helyben állomásozó cs. kir. katonai tisztikar folyó hó 28-án, és február 18-án fényes zártkörü táncmultságokat rendezend.

-r- A bálokról jut eszünkbe, hogy oly helyeken, hol rondes színház van, farsang alkalmával abban is szoktak álarczos bálok tartatni. A helybeli színházigazgatósága már csak azért is felkérhetné a mélt. színház-comitét egy pár álarczos bál rendeztetésére, mert míg az ily intézkedés a közönség egy nagy részének kívánságával találkozunk, — más részt a színházi pénztár farsangi üregének, ha csak részbeni betöltésére is kedvező alkalmat nyújthatna.

* Eperjesen, a felföldi ipar emelése céljából egy szesz- és élesztő-gyár felállítását tervezik.

* Ungvárott, az unghmegyei gazdasági egyesület folyó hó 31-én közgyűlést fog tartani,

* Gálszecsből írják nekünk, hogy azon a tájon több rablást elkövetett Holyar nevű cigányt czinkostársaival együtt elfogták és S.-a.-Ujhelybe kísérték,

* Ungmegyében a kis-bereznai hegyek közt oly nagy vadkant löttek, mely inkább hasonlított egy szörnyhez, mint vad disznóhoz.

— Miskolczi ról írja rend. levelezőnk, hogy ott esültörtökön f. hó 19-én tartá Tausig Károly zongora-művész hangversenyét a színházban, mely alkalmával a Szerelem és örökség című vigjátékot adta az ott működő színtársulat. Tausig perlekedett Miskolczon Gárdonyi színgazgatóval, s a közönség iránt némi figyelmetlenséget is tanusított. — (A szigorú hangon irt megrovást jónak láttuk mellőzni.)

— A kassai kir. jogakademia hallgatóit segélyző együlethez következő szives sorokat intézet egy gyöngéd női kéz: „Tisztelt Egyület! Nagy sajnálatomra, oly körülmények léptek közbe melyeknél fogva, folyó hó 26-ára rendezett multságukrai becses meghívásuk folytán körüket megtisztelni teljes lehetetlen; de miután ez nem hátrálja ezen szent célt támogatni, fogadják személyemérti belépti díjt. — Tokaj jan. 18. 1865. S. Zsófia.

Nem mulaszthatjuk el a lelkes honleány eme kegyes megemlékezését közzé tenni s érte legforróbb köszönetünket nyilvánítani.

† Bárczai Bárczay Mihály, Abaujmegye egykori országgyűlési követe folyó hó 20-án jobblétre szenderült. Aldás hamvaira!

Vegyes hírek.

* Az országos magyar gazdasági egyesület ugynevezett számvévi közgyűlését f. é. február 3-án fogja tartani a Köztelken. E közgyűlést megelőzőleg f. é. január 31-én lesz az igazgató választmányi rendes havi ülése.

— Körmőczön új aranytelepre akadtak, mely sokat ígér.

— Mezey József festész hazánkfia felsegélésére mint tudja van a művész 12 darab festményét ki-játszta. E 12 festmény közt az első nyerményre az Oltmelléki tájképre, ha megnyerője elakarná adni vevő ajánkozott. Az illető kép tulajdonosa e szándékát a Pesti Napló szerkesztőségével tudathatta, honnan a művész utján az illető műpártoló értésére adatik.

† A pesti tavaszi versenyeek ez idén június 7, 9 és 11-ik napjain lesznek.

* Miss Pastrana újra szerepel. E napokban leányával együtt Prágába érkezik, de csak — bebalzsamozva. Üvegkoporsóba helyezve ugyan azon öltönyhen fogják mutogatni, melyben életében látták.

Színház.

-r- Kedden január 17-én: „A cigány“, népszínmű Szigligetitől. Mátrai Mari (Rozsi) nem egészen felelt meg a várakozásnak. Ha kissé kellemetlen organumát tekintetbe nem vesszük is, még sem mondhatjuk, hogy — daczára a gyakori kihívásoknak — valami nagy furórét csinált volna szép szerepében, voltak egyes jelenetei, melyekben a sikert megközelíté, de épen azért nem felelhetett meg az egésznek, mert minden figyelmét csak is egy pár kiválóbb helyre fordította. Nem ártott volna, ha a t. kisasszony más, talán szakmájához inkább illő szerepet választott volna első föllépteül. Rózsit a mult évben Nagy Luiza hasonlíthatatlanul jobban személyesíté, s már ez is elég ok volt arra, hogy a köztetszést meg nem nyerhette. Egyébként gyönyörű külsőjét nézni, sok szemnek jól esett. Balázs Ilka jó Évi, s Balogné páratlan Rebeka volt. Berzsényi a czimzserepet — leszámítva egy két megbocsátható túlzását — kitünően adta. A többi apró szerepek jó kezekben voltak. Közönség szép számmal.

-r- Szerdán január 18-án: „A Lelencz“, népszínmű Szigligetitől. Mátrai Mari (Julcsa) játékaról ismét nem szólhatunk kedvezőleg; tagadhatlan ugyan, hogy a t. kisasszony bir némi hivatással a színi pályára, de úgy látszik, hogy a kritika nem érezte vele eddigelő jó irányu szigorát, s nem világosította fel egyes hibáiról. Mai szerepében arczán a szelid bánat helyett, dühös ingerültséget, s a féltékenység helyett irigységet láttunk. Arra is bátorkodunk figyelmeztetni, hogy fejét még a gögös hősnőnek sem szabad annyira fenhordani. Ha nem csalódunk, a t. kisassz. szakmaköro a vigjátékokban van, s így sajnálnunk kell, hogy tévesztve mérlegeli önnön tehetségét. — Balázs Ilka (Erzsike) szerepének jól megfelelt. Baloghné (Sára) a szó szoros értelmében művészileg játszott. Oly Sárát mit ő, darab földön nem találhatunk. Berzsényi (Péter) kis szerepét tökéletesen adta. Krasznay jó Bertók volt, de mi mindannyiszor sajnáljuk ezen jeles tehetségű fiatal színészt, valahányszor nem szakmaszerepében vesztegeti erejét. Erdélyi (Jenő), Balogh Károly (Szentesi), Bethlenfalvi (Bereg), Brandt (Bokori), Bartha (Kotori), Szigetvári E. (Matild), s a többiek is jól játsztak. Kis közönség.

-r- Csütörtökön január 19-én: „A didergő“, vigjáték három szakaszban. Mindenek előtt elismerést kell szavaznunk az igazgatóságnak, hogy ily jeles darabok színrehozatala által érdekesíti a játérendet. A mi az előadást illeti, azt eléggé sikerültnek lehet mondanunk. Rónainé (Tekla) a közönség szünni nem akaró zajos tapsokkal fogadta, s e szívélyes fogadtatásért kitünő játékával jutalmazá a szép számu közönséget. Rónayné a maihoz hasonló szerepekben tökéletesen helyén van. Philippoviczné (Dorothea) minden szerepének jól megfelel, őt azonban az afféle Óváriné, Donátfiné sat. magyaros zamatu szerepekben tartjuk föllumulhatatlannak. Nem is ártana, ha az igazgatóság „Fenn az érző“ nincsen kas“ előrántaná. Balázs Ilka (Margit) egy kissé feszes volt, de igyekezete ettől is elszoktatja. Rónai (Galaur) ma is tökéletesen játszott. — Krasznai (Miksa) jól fogta fel nem neki való szerepét, s jól is adta. Mint-hogy pedig semmit el nem hallgathatunk, kénytelenek vagyunk Erdélyit (Konrad) figyelmeztetni, hogy hebegéseivel ne rontsa az előadás sikerét, s ne zavarja a játszó személyzetet, hanem ne restelje megtanulni különben is rövid szerepét. Jeles tehetségével sem érheti el szorgalom nélkül azon pontot, melyet elérnie különben sikerülhet.

-r- Pénteken január 20-án: „Gauthier Margit“, dr. 5 f. Mátrai Mari a czimzserepet jól fogta fel, s némely háladosabb helyeken játéka is hatásos volt, azonban háromszori föllépte után még sem állíthatjuk, hogy mint drámai színésznő a kitünőbbek közé tartoznék. Visszas fejhordozása, nehézkes járása s mozgulatai, s szabálytalan plastikája nagy hátrányára vannak. A vigjátékokban helyén lehet, de a mai szerepében csak szépsége volt feltűnő. Egyébként gyakran megtapsolták, s néhány virágokrétával is megajándékozá. — Erdélyi (Duval Armand) mai szerepe nagy gondot fordított, játékát azonban megzavarta néhány hangos piszszogés, melylyel egy pár percnyi elkésése miatt fogadták. Nem helyeselhetjük az illetők eljárását Erdélyi irányában, a ki — igen hihetőleg — kényszerítve lehetett az elkésésre; de ha figyelmetlenségéből történt volna is, nem annyira őt, mint az ügyelő ügytelenségét kellene kárhoztatnunk. — A többi szereplőkről helyszüke miatt nem szólhatunk. Az előadás vontatottan ment. — Közönség szép számmal.

Szombaton január 21-én Rónainé jutalmul: „A kártyavető nő“, dr. 5 felv. — Erről a jövő számban.

Szerkesztői posta.

— N. G-nak. L—J—s urnak a lapot megrendeltük. — Fogadja szives üdvözetünket.

— M. D-nek Girált. Kívánságát örömmel teljesítettük.

— Sajónak. Küldeménye elkéselt, s így nem tudhatjuk, mikor kerül ismét rá a sor; kérjük a végét.

T. J.-nek helyben. Ön csalódik, mert a kérdéses mű még át nem esett a bírálaton.

— Miskolczi r. levelezőnknek. Az apró híreket és piaczi árák jegyzékét igen szivesen fogadjuk.

— Tiborcznak. Az ígért történelmi rajzot igen szivesen vesszük, s ha közölhető lesz, t. példánnyal is szolgálunk.

— Ostornak. Lapunkat megindítottuk.

— M. A. Rimaszombat. Szivesen.

Előfizetéseket a lapunk homlokán olvasható feltételek alatt folyvást elfogadjunk.

KÖZLEKEDÉS.

Vasuti menetrend 1864-dik évi december 1-jétől kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:		
Kassa indulás	5 óra	p. reggel
Miskolcz	7 " 52 "	" "
Tokaj	9 " 35 "	" "
Nyiregyháza	10 " 34 "	" "
Debreczen	12 " 12 "	délben
Püsp. Lad.	1 " 45 "	délután
Szolnok	4 " 44 "	" "
Czegléd érkezés	5 " 41 "	este
Pest	8 " 37 "	" "
Bécs	6 " "	reggel

II. Bécs és Pestről Kassa felé:		
Bécs indulás	8 óra	p. este
Pest	6 " 25 "	reggel
Czegléd	9 " 27 "	" "
Szolnok	10 " 27 "	" "
Püsp. Lad.	1 " 26 "	délután
Debreczen	3 " "	" "
Nyiregyháza	4 " 28 "	" "
Tokaj	5 " 25 "	este
Miskolcz	7 " 29 "	" "
Kassa érkezés	10 " 34 "	" "

A közállomásokról indulás ideje a minden pályaudvaron kifüggesztett részletes menetrendben van kimutatva.

Cs. kir. postaköcsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 12 óra 30 perczkor.
Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor.
Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponként kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor.
Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Ungvárról Kassára: minden vasárnap, kedden és csütörtökön reggeli 6 órakor.
Kassáról Ungvárra: hétfőn, szerdán és pénteken reggeli 6 órakor.
Ungvárról Munkácsra: minden vasárnap d. u. 1 órakor, kedden és szerdán reggeli 6 órakor, csütörtökön délutáni 1 órakor.
Munkácsról Ungvárra: minden hétfőn, kedden, szerdán és pénteken délutáni 1 órakor.
Ügynökség: Kassán: Spielman József. — Ungvárott: Pollák Fülöp. — Munkácsra: Tóth Károly.

GAZDASÁG ÉS ÜZLET.

Kassai piac, január 21-én 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt	kr.	frt	kr.
Buza köblönkint	5	—	4	60
Kétszeres	—	—	—	—
Rozs	2	80	2	60
Tengeri	3	—	2	80
Árpa	2	60	2	40
Zab	1	30	1	20
Kása	6	20	—	—
Szesz itzcénkint	—	16 1/2	—	—
Marhahus fontonkint	—	15	—	—
Bornyuhus	—	26	—	24
Sertéshus	—	19	—	18
Vaj itzcénkint	—	66	—	58
Zsir	—	40	—	—
Szalonna fontonkint	—	44	—	40

Kassa, jan. 21. Időjárásunk úgy látszik megjavult, a sok esőzés után, az éjjel befagyott s ma tiszta a lég. — A piacon nem nagy az élénkség, élet kevés van, de ára még sincs, — 4 frt 80 krért szép búzát, s 2 f. 80 krért szép tengerit lehet venni. — Szesz itzcénként nagyobb mennyiségben 16 kr.

Ungvár, folyó hó 20-án igen kis heti vásárunk volt, az életára következő. Buza köblönkint 4 f. 60—80 kr. — Rozs 2 frt 40—60 kr. — Tengeri 4 frt 80 kr. — Zab 1 frt 40 kr. — Időjárásunk kétségbe ejtő, folytonos esőzés, ma egy kissé tisztult.

Gálszécs, folyó hó 20-án a piaci árak következők: Buza köblönkint 4 frt 60 kr. 5 frt — Rozs 3 frt 10 kr. — Tengerit 3 frt. — kr. — Árpa 2 frt 80 kr. — Zab 1 frt 60 kr. Időjárásunk esős.

Bécsi börze január 17-ről.

5% Metallique	72.45
Nemzeti kölcsön	80.30
Bankrészvény	786 —
Hitelintézeti részvény	183.40
Londoni	114.80
Ezüst	114.35
Arany	5.43

Hivatalos értesítő.

1. sz. Hirdetmény.

T. K. Abaujmegye törvényszéke által ezennel közhírré tételik, mikép Piller István, Piller József foglalatást szenvedőnek elleni perben fennebb említett alperesnél bíróság lefoglalt, és összeesen 17,504 frt. — kr. o. é. megbecsült Györgyi és Györke községben telekkönyvi györgyi 1. 3. 8. 12. 13. 14., és györkei 91-ik számú ivben foglalt ingatlanaira részben zálogkiváltási joggal terhelt és a telekkönyvben álladékkára nézve megtekinthető birtokaira végrehajtási megtartandó bírói árverés megrendeltetvén, annak fogantatására f. é. február 17-ik napja mint első, és f. é. márczius 31-ik napjának mindenkor reggeli 9 órája mint második határidő oly kijelentéssel tüzetik ki, hogy ezen birtok az első árverésen annak becsárán alól el nem fog adatni, és hogy az árverési feltételek, valamint a telekkönyv és becs, azon ideig bár mikor a törvényszéki irodában megtekinthetők.

Kelt Kassán 1865-ik évi január 11-ik napján tartott megyei törvényszék üléséből.
Kunsch Gábor,
m. alispán.

1. Z. Ankündigung

Die dem executen Josef Piller zugehörigen, im Abaujváer Comitate Györgyi und Györki situirten, auf 17,504 fl. geschätzten Güter werden am 17. Februar 1. J. als ersten, und am 31. März 1. J. als zweiten Termin, jedesmal um 10 Uhr Vormittags angefangen an Ort und Stelle, erstens zu Györgyi, dann in Györke licitando veräußert. — Die Bedingungen sind bis zu der Zeit in der Registratur einzusehen.
Abauj Comitats - Gericht als Grundbuchs - Behörde,
Kaschau, am 11. Jänner 1865.
Kunsch Gábor, m. alispán.

1939. szám. Hirdetmény.

T. K. Abaujmegye törvényszéke által ezennel közhírré tételik, mikép Skrabák Zsófiának, Skrabák József elleni perben fennebb említett alperesnél bíróság lefoglalt, és összesen 600 frt. — kr. megbecsült, Zsadány községben telekkönyvi 97-ik számú ivben foglalt ingatlanaira a helyszínen megtartandó bírói árverés megrendeltetvén, annak fogantatására az 1865-ik évi február 27-ik napja mint első, és az 1865-ik évi márczius 29-ik napjának, mindenkor reggeli

9 órája mint második határidő oly kijelentéssel tüzetik ki, hogy ezen birtok az első árverésen annak becsárán alól el nem fog adatni, és hogy az árverési feltételek, valamint a telekkönyv és becs, azon ideig bár mikor a törvényszéki irodában vagy az árveréssel a helyszínen megbizott Ardényi Pál törvényszéki bírónál megtekinthetők.

Kelt Kassán 1864-ik évi szeptember 29-én tartott megyei törvényszéki ülésből.
Kunsch Gábor,
m. alispán.

Felhívás.

176. 1865. K. I. Miután itt helyben sok idegenek, a nélkül hogy előéletüket, keresetüket, és személyi viszonyukat a város hatósága előtt kellőleg beigazolták volna, illetőleg a nélkül, hogy lakhatási vagy tartózkodási engedéllyel ellátva lennének, állandóan letelepednek, annál fogva a helybeli háztulajdonosok és lakók ezennel hivatalosan felhivatnak, miszerint lakásaikba oly idegeneket, kik a város hatóságától ha bár csak egy ideiglenes lakhatási engedéllyel ellátva nincsenek, be ne fogadjanak, megjegyeztetvén, miszerint utólagos bejelentés, ha a fél itt már önként letelepedett, nem elegendő.
Ezen rendelet áthágói pénzbírsággal, vagyontalanság esetén pedig aránylagos fogsággal bünhődendnek.
Kassa város kapitányi hivatala 1865-dik évi január hó 18-án.

Pályázat.

185. szám. A nm. m. k. helytartótanács e folyó hó 3-án 106,188. sz. a. kelt kegyes intévénye folytán a kassai kir. jogakademiai tanársegédl állomás betöltésére, melylyel évi 420 o. é. frt. fizetés és a könyvtárnoki teendők ellátásáért külön évi 210 o. é. frt. jutalomdíj van összekötve, — 1865-dik február hó 15-ig bezárólag pályázat hirdettetvén, a folyamodók ebbeli kérvényüket, melyben koruk, vallásuk, állapotuk, végzett jog-s allamtudományi tanulmányaik, nyelvismereleik, és különösen magyar nyelveni előadási képességük, erkölcsi önisveletök kellőleg kimutatandó, (a nyilvános alkalmasban levők előljáróságuk után) a kassai kir. jogakademia igazgatóságánál nyujtsák be.
Kelt Kassán 1865-dik január 16-án.
Demkó Imre s. k.
kir. jogakademiai igazgató

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.

Magán hirdetések.

Hirdetmény.

Alólírott által közhírré tételik, hogy a Schaffer Ferdinánd csödhitelezői választmányának határozata folytán, a Főutca 170. sz. a. Maurer-féle ház boltjában létező mindenféle ingóságok u. m. kelmék, posztók, ruhák, vásznak, csipkék, pokróczok etc. etc. mint a vagyonbukkolt Scheffer Ferdinánd csödtömegéhez tartozók, f. é. február 1-ső napjától kezdve, a végleges eladásig, minden nap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat, reggeli 9 órától kezdve, este 5 óráig, a helyszínen nyilvános árverésen, kész fizetés mellett elfognak adatni.
Kassán január 18. 1865.

Viczemándy Ödön
tömeg gondnok.

Figyelmeztetés a szülékhez!

A Krötzer Ágoston tokaji gyógyszerész úr által föltalált magasztos és biztos hatású **Gillszta-Chokoládéra**, mely orvosok által megvizsgált, és mint rendkívüli szer a giliszta elhajtására találtatott, az arra vonatkozó hatásos bizonyítványokkal ellátott szer egyedüli bizonmánya Kassán, **Werfer Károly** könyvnyomdai irodájában és könyvkereskedésében holis használati utasítással együtt darabja 20 ujkracjéért kapható.

Birtok eladás.

Abaujmegye, csereháti járás, Tomor helységében, Szikszó mellett lévő birtok minden épületekkel, földekkel, rétekkel, erdővel, es két szőlőkkel, minden órában szabad kézből eladó. — Közelebbi tudósítást, Fedák Ignác h. ügyvédnél Kassán, Domonkostér 45 sz. a. nyerhető.

Fa-árverezés.

A Sándor-bölzsei közbirtokosság részéről közhírré tételik, hogy birtokához tartozó, s ugyanazon határban lévő, s Kassától 1/2 mérföldnyire a pesti országútban eső közös erdejük, mely mintegy 3000 darab részint építkezésre, részint tűzre használható tölgyfából áll, f. hó 19-ik napjától kezdve minden csütörtökön fog a helyszínen árultatni, — hova is a venni szándékozók oly kijelentéssel hivatnak meg, hogy az a vevők kívánságához képest akár nagyobb szakaszokban, akár kisebb csoportokban, de darabonként is fog árvereztetni.
Kelt Nádasdon 1865-iki január 11-én.
Gedeon István,
megbizott.

Bérbe adandó.

Abaujmegye Csécs helységében 562 holdakból álló tagosított birtok ahhoz tartozó beruházások s kényelmes gazdasági épületekkel együtt bérbe adandó. — Értekezhetni **Koós Kálmán** h. ügyvédnél Kassán Főutca 15-ik szám. 1—1

Sertés-eladás.

Gróf Forgács Kálmán szalanczi erdőségében 9 darab öreg kan, 27 darab két éves, és 148 darab egy éves ártány, mind jeles Milos fajbeli származású, eladásra föl van állítva. — Közelebbi felvilágosítást az uradalmi erdőzeti hivatal nyujt Szalanczon, u. p. Szinnye.

Előfizetési felhívás

„BIENE“
német szépirodalmi képes lapnak XV-ik évfolyamára.
Egész évi díja e lapnak 5 frt.; félévi díja 2 frt. 50 kr.
Kik egész évre fizetnek elő, azoknak a „Biene“ kiadóhivatala 3 olajnyomatú diszképet küldend jutalmul, s azonkívül egy fali naptárt. — Kik előfizetést nyer, s egyszerre 30 frtnyi összeget küld be, annak alábbirt kiadóhivatal 6 csinos képpel kedveskedik. A jutalomképek azonnal szétküldetnek az illetőknek. Megjelen a „Biene“ havonként 3-szor, nevezetesen: minden hó 1-én, 10-én és 20-án. Az előfizetési összegek Neulitschanba (Morvaország) a „Biene“ kiadóhivatalához bérmentve intézendők. — Előfizethetni minden postakiváltalnál.
A „Biene“ kiadóhivatala.